

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. D.**, zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 20.2.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2011, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.2.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 5.10.2011, kterým žalobkyni snížila invalidní důchod tak, že jí náleží od 16.11.2011 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-Město ze dne 13.9.2011 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 7.12.2011, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena ve výši 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala nesprávné posouzení zdravotního stavu. Posudky zcela nesprávně interpretují její zdravotní stav v návaznosti na následky polytraumatu ze dne 22.1.2008 a neberou v úvahu následky postižení při hodnocení poklesu pracovní schopnosti. Žalobkyně kromě toho má i psychické a psychologické problémy.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20.2.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě-Město, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 13.6.2012, jakož doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 11.7.2012 a 12.9.2012 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána plně invalidní od 6.11.2008 v souvislosti s úrazem ze dne 22.1.2008 a od 1.1.2010 se jednalo o invaliditu třetího stupně. Dne 8.9.2011 byla při kontrolní lékařské prohlídce posouzena lékařem posudkové služby OSSZ v Ostravě-Město se závěrem, že se již nejedná o invaliditu třetího stupně, a že jde o invaliditu druhého stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 60% podle kapitoly XV, oddíl A, položky 7, písm. c/ přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 5.10.2011, proti němuž žalobkyně podala námitky s tím, že nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu, když podle odborných lékařů je pracovně nezařaditelná a neschopna výkonu soustavné výdělečné činnosti. Dne 7.12.2011 byla žalobkyně posouzena lékařem ČSSZ se závěrem, že míra poklesu její pracovní schopnosti činí podle kapitoly XV, oddílu A, položky 7, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., 50%. Na to žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jimž námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 5.10.2011.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. K. a jeho nálezu ze dne 18.5.2011, ze zdravotnické dokumentace neurologické ambulance Vítkovické nemocnice, z ambulance pneumologie MNOF, ze zdravotnické dokumentace psychiatra MUDr. B. a jeho nálezů ze dne 25.11.2009, 10.11.2011, včetně psychologického vyšetření Mgr. M. ze dne 14.12.2011, zprávy psychologa MUDr. Š. ze dne 20.3.2009 a 7.6.2012, z nálezů neurologa MUDr. J. z 10.9.2010, 16.5.2011, 13.6.2011, 17.10.2011 a 21.11.2011, mamologie MUDr. K. ze dne 16.12.2011, oftalmologa MUDr. D. ze dne 19.5.2011, 31.5.2011 a 11.4.2012, traumatologa MUDr. K. ze dne 5.5.2011, traumatologa MUDr. P. ze dne 5.6.2012, traumatologa

MUDr. L., PhD. ze dne 2.11. a 30.11.2010, pneumologa MUDr. C. ze dne 29.3.2011, oftalmologa MUDr. M. ze dne 18.5.2011 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Ostravě-Město. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav po polytraumatu dne 22.1.2008 frakturou distálního pravého femoru, frakturou distální části levé pažní kosti s avulzí pravého boltce s následnou rekonstrukcí, s kontuzí mozku temporálně vpravo se subdurálním hematomem interhemisferálně s frakturou I. a II. žebra vpravo, infrakcí III. žebra vpravo s přetrvávajícími poúrazovými změnami osobnosti, úzkostně depresivní reaktivitou, mírnou kognitivní poruchou. Tento stav je uveden v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění v kapitole XV, oddílu A, položce 7, písm. c) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na dolní hranici rozmezí, tj. o 50%. Posudková komise dodala, že uvedený stav nehodnotí podle položky 7, písm. d), protože nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Co do stupně invalidity se ztotožnila se závěrem posudku lékaře OSSZ ze dne 8.9.2011 a toliko se od něj odlišila v kvantifikaci poklesu pracovní schopnosti. Její posudkový závěr je v plném souladu s posudkem ČSSZ vypracovaném v rámci námitkového řízení žalobkyně. V době vydání napadeného rozhodnutí u žalobkyně odezněl algoneurodystrofický syndrom, normalizovaly se změny na EMG a další operace aktuálně nebyla plánována. Dohojil se efekt distální části pravého femoru a na místě zůstává kovový materiál, který se může podílet na bolesti levé horní končetiny. Bronchiální astma je stabilizováno. PK MPSV ČR uzavřela, že nešlo již o plnou invaliditu, ale o invaliditu druhého stupně v souvislosti s úrazem.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 20.2.2012 již nebyla invalidní ve třetím stupni invalidity, ale invalidní ve stupni druhém. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopéda, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a hodnocením stupně invalidity se ztotožnila s oběma předchozími posudky, toliko co do posudku lékaře OSSZ Ostrava-Město se odlišila v procentuálním hodnocení poklesu pracovní schopnosti, zatímco s posudkem lékaře ČSSZ provedeném v námitkovém řízení se i v tomto směru zcela ztotožnila. V doplňujícím posudku ze dne 12.9.2012 na svém

posudkovém závěru zcela setrvala a datum změny stupně invalidity žalobkyně z třetího na druhý stupeň opravila na 13.9.2011, když v předchozím doplňujícím posudku došlo k administrativnímu pochybení s tím, že toto datum mylně uvedla dnem 8.9.2012.

Jelikož žalobkyně k datu 20.2.2012 neplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jímž byl snížen stupeň invalidity, krajskému soudu než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 11. října 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček